

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Infantes non alia de caussa, quàm ob originale peccatum, morbis
obnoxios esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Sicut enim decet virtutes præmijs, ita par est peccata supplicijs affici. Inter quæ supplicia sunt etiam morbi & mortes, & ceteræ calamitates. Duplicis autem sunt generis peccata, quibus eiusmodi pœnæ debentur. Vnum originale, cetera personalia appellantur. Illud Adamo quidem personale fuit, sed originale dicitur, quia etiam in posteros Adami deriuatum est, qui in Adamo tamquam capite suo, peccauerunt, ac proinde eum illo luunt. Cùm enim Conditor noster, hoc ipso sit Dominus noster, quia illius opus sumus, sicut olla figuli, meritò præceptum posuit, quo ei tamquam Domino iubebatur obedire; & si faceremus, præmio; sin essemus rebelles, supplicio digni efficeremur. Quod, ne nesciret Adam, dictum est illi: *Ex omni ligno Paradisi comede: de ligno autem scientia boni & mali, ne comedas. in quocumq; enim die comederis, ex eo, morte morieris, tu scilicet, & posteri tui, quibus vel vitam obtinere poteris abstinendo; vel, præuaricando, labores, sudores, dolores, mortemque ipsam promereri.* Non abstinuit, comedit, in hæc omnia incurrit. Quid enim aliud facere debuit diuina iustitia, nisi vt plecteret præuaricatorem? seruumq; puniret inobedientem? Et clementer puniuit. Nam quod naturæ erat debitum, vertit in supplicium; permisitque hominem suæ fragilitati: quem, si in innocentia & iustitia originali, qua eum ornauit, permansisset; & ab infirmitate, & ab ipsa etiam mortalitate exemisset.

Ob hoc ergo delictum & parens, & omnes filij eius, morbis, mortibusque iustissimè subiecti sunt. Sed non fuit satis in progenitore peccauisse, ipsi etiam posteri eius peccauerunt, vt mortem pluribus titulis promererentur. Itaque & isti, propter ea quoque delicta, quæ ipsi commiserunt, plectuntur miserijs, quæ illis iam aliunde, ob peccatum scilicet protoplasti, debebantur. Nam & infantuli, qui aliud peccatum non habent, quàm originale, iisdem miserijs afficiuntur. E quibus ipsis Iulianum Pelagianum conuincit D. Augustinus, infantes sine peccato originali non nasci, ob quod, diuina iustitia exigente, illis vel pœnæ, vel pœnalitates istæ inferantur. Ita enim Pelagianum alloquitur. *Nonne ipse dixisti, administrationem corporis sic animo esse commissam, ut fructus operis fieret utrius, communis, & vel virtutis exer-*

Gen. 2. 16.

II.

S. Augustin.
lib. 3. contr.
Iulian. Pelag.
cap. 4.

Ff 2

oita

Rom. 10.

Eccl. 22.

cita gaudia, vel insolentia poenas, cum eum, quam hic non bene rexerat, carnis afflictione sentiret? responde igitur, quare in hac ipsa vita afflictione carnis anima crucietur infantis, cuius ei meritum, quia non bene rexit carnem, adhuc non potest imputari? naturam dico humanam in exordijs nascentium innocentia dote locupletem. Fatemur sane, quantum ad peccata pertinet propria. Cum autem etiam originali negatis obnoxios, respondete, quo merito tanta innocentia nonnumquam ceca, nonnumquam surda nascatur? quod vitium etiam ipsam impedit fidem, Apostolo teste qui dicit: Igitur fides ex auditu. Iam verò quis ferat, quod ad ipsum spectat animum, imaginem DEI innocentia, sicut asseris, dote locupletem, fatuam nasci. si nulla ex parentibus mala merita in parvulos transeunt? an ita est quisquam vestrum fatuus, ut fatuitatem nullum malum putet, cum Scriptura dicat mortuum septem diebus, fatuum verò omnibus diebus esse lugendum? Quis autem nesciat, quos vulgo meriones vocant, natura ita fatuos, ut quibusdam eorum panem sensus pecorum conferatur? Et non vultis fateri, genus humanum ex initio, quo DEVM deseruit, trahere damnata originis noxam his omnibus dignissimam panis, nisi ubi parcat ratione dispositionis occulta, inscrutabilis sapientia Conditoris, qui nec ab ipsa uniuersa massa perditionis abstinere sui operis bonum, ut ex malis vitiorum condatur, licet cum malis, in quantum bona est, rationem, mortalemque naturam, cuius nemo esse potest Conditor, prater ipsum: & in generatione damnata praebeat vasis misericordia regenerationis auxilium. Frustra itaque putas in parvulis non esse delictum, quia sine voluntate, qua in eis nulla est, esse non potest. Hoc enim rectè dicitur, propter proprium cuiusque peccatum, non propter primi peccati originale contagium. Quod si nullum esset, profecto nulli malo paruuli obstricti, nihil mali vel in corpore, vel in anima substantia iusti DEI potestate paterentur: quod tamen & ipsum à mala voluntate priorum hominum sumpsit exordium, sicut voluntas mala ipsa est origo peccati, id est, à voluntate mala peccatum exortum est. & peccati origo voluntas mala est, ita nisi voluntas mala, non est cuiusquam vlla origo peccati.

III.

Sicut autem paruuli poenam exfoluunt propter peccatum, quod à mala voluntate priorum hominum sumpsit exordium; ita adulti & propter illud ipsum, & propter multa insuper alia, quae ipsi perpetrant, ærumnis his iustissime puniuntur; tantoque iustius